

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Elena Covalenco,
Judecători Iurie Diaconu, Liliana Catan, Nadejda Toma,
Petru Moraru,

juducînd, în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 26 februarie 2015, declarate de procuror și de inculpatul

*Anastasov Gheorghii Vasili, născut la
23 aprilie 1951, originar și locuitor al r-nului Comrat,
s. Bugeac, str. Iubileinaia 2, cetățean al R. Moldova,
fără antecedente penale;*

<i>în instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare a cauzei 20 iunie – 21 decembrie 2011,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>07 februarie 2012 – 29 mai 2013,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>06 noiembrie 2013 – 01 aprilie 2014,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>12 mai 2014 – 26 februarie 2015,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>20 mai – 30 iunie 2015,</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 21 decembrie 2011, procesul penal în privința lui Anastasov Gheorghii pe art. 184 alin. (2) Cod penal (1961) a fost încetat, în legătură cu prescripția tragerii la răspundere penală.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul Primăriei s. Bugeac prejudiciul material de 86.988 lei

2. În fapt, instanța de fond a constatat că Anastasov Gheorghii, *este învinuit* de faptul că, deținînd funcția de primar al s. Bugeac, r-nul Comrat, fiind o persoană cu funcție de demnitate publică, în temeiul pct. 16) art. 38 al Legii nr. 186-XIV din 06 noiembrie 1998 „Cu privire la administrația publică locală” fiind obligat să administreze bunurile care aparțin satului, contrar prevederilor art. 10, 12 Cod Funciar, conform căror atribuirea și înstrăinarea terenurilor se referă la competența

excepțională a consiliilor locale și se efectuează prin adoptarea deciziilor, urmărind scopul înregistrării și trecerii în proprietatea sa a terenului, la atribuirea căruia el nu avea careva drepturi, la 17 noiembrie 2000 a înregistrat pe numele său actul (titlul) care confirmă dreptul de proprietate asupra terenului agricol de 3,1296 ha., nr. cadastral 9614109026, preț normativ de 86.988 lei. Drept temei pentru eliberarea titlului, necătfînd la lipsa deciziei Consiliului local care ar fi oferit dreptul la primirea terenului echivalent, de către Anastasov G. a fost indicată Dispoziția primarului s. Bugeac nr. 10-3/16 din 06 noiembrie 2000, dispoziție care în realitate nu există. Ulterior, la 13 septembrie 2007, dreptul de proprietate asupra terenului sus menționat a fost înregistrat pe numele inculpatului și soției acestuia Anastasova E. la Î.S. „Cadastru”, filiala „Comrat”. Temei pentru înregistrarea dreptului de proprietate a servit actul (titlul) prezentat de Anastasov G. Prin acțiunile sale inculpatul a cauzat intereselor publice ale Primăriei s. Bugeac, r-nul Comrat, un prejudiciu material considerabil în sumă de 86.988 lei, ceea ce constituie 4349,4 unități convenționale.

Instanța a reținut că, deși inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, aceasta este dovedită prin probele administrate.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 184 alin. (2) Cod penal (1961), ca abuzul de putere, adică folosirea intenționată de către o persoană cu înaltă funcție de răspundere a atribuțiilor sale contrar obligațiilor de serviciu, dacă ea a cauzat daune considerabile intereselor publice.

3. Procurorul a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 327 alin. (2) lit. b), 90 Cod penal, la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere în organele publice de stat pe un termen de 3 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, pe un termen de probă de 5 ani.

Apelantul a specificat că daunele materiale aduse autorității publice locale au avut loc în septembrie 2007, atunci cînd a fost perfectat dreptul de proprietate asupra terenului de 3,1296 ha.

3.1 Avocatul S. Covalenco și inculpatul, au declarat apeluri solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care ultimul să fie achitat, deoarece în acțiunile acestuia lipsesc elementele infracțiunii.

Apelanții au invocat că declarațiile inculpatului și martorilor, dar și probele scrise combat învinuirea înaintată ultimului.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 29 mai 2013, apelurile au fost admise, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre.

Anastasov Gheorghi a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal, deoarece în acțiunile lui lipsesc elementele infracțiunii.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, solicitînd casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că instanța de apel nu a verificat probele prezentate pe cauză.

6. Conform deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 01 aprilie 2014, recursul a fost admis, casată decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei în Curtea de Apel Cahul.

Instanța de recurs a indicat că partea motivată a deciziei instanței de apel contravine dispozitivului acesteia.

Instanța de apel n-a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție pripită de achitare a inculpatului. Totodată, superficial și unilateral a cercetat unele probe, fără a se pronunța asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de procuror.

Faptul că la momentul înregistrării terenului Anastasov G. nu era persoană cu funcție de demnitate publică, nu poate fi interpretat că acesta nu este subiect al infracțiunii prevăzute de art. 327 Cod penal. Abuzul de putere sau abuzul de serviciu este o infracțiune de rezultat, astfel că fapta comisă de Anastasov G. s-a finalizat o dată cu înregistrarea dreptului de proprietate asupra terenului, Anastasov G. devenind deținătorul dreptului de posesiune, folosință și dispoziție asupra acestui teren. La fel, este pripită concluzia instanței de apel referitor la faptul că inculpatul nu cunoștea despre existența hotărârii Judecătorei Comrat nr. 2-176/02 din 06 iulie 2002, prin care s-a dispus anularea deciziei Consiliului local al Primăriei Bugeac din 01 iunie 2000, deoarece potrivit textului hotărârii, primarul Anastasov G. nu numai că a fost prezent la examinarea cauzei date, dar a și recunoscut acțiunea înaintată invocând că „Consiliul local la emiterea deciziei din 01 iunie 2000 a încălcat legea”.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 26 februarie 2015, apelurile inculpatului și avocatului S. Covalenco au fost respinse ca nefondate.

Apelul procurorului a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre.

Anastasov Gheorghe a fost condamnat în baza art. 327 alin. (2) lit. b), 90 Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere în organele publice de stat pe un termen de 3 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că ***prima instanță incorrect a constatat circumstanțele cauzei*** și neîntemeiat a ajuns la concluzia de încetare a procesului penal față de inculpat, fără a aprecia în mod corespunzător probele și circumstanțele cauzei.

Culpa lui Anastasov G. în comiterea abuzului de serviciu este dovedită în întregime prin cumulul probelor administrate și verificate în cauză.

Dreptul de posesie și folosință asupra terenului, inculpatul l-a obținut în anul 2000 (data eliberării Titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. 9614109026), adică, în perioada când deținea funcția de primar al s. Bugeac, r-nul Comrat. Astfel, ultimul fiind deținătorul acestor drepturi și-a permis ulterior în anul 2007 să înregistreze dreptul de proprietate în Registrul Bunurilor Imobile al ÎS „Cadastru”.

Faptul că, la momentul înregistrării terenului, Anastasov G. nu mai era persoană cu funcție de demnitate publică, nu poate fi interpretat că el nu este subiect al infracțiunii prevăzute de art. 327 Cod penal.

Probele administrate confirmă faptul comiterii de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal - abuzul de serviciu, adică folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu în interes material, ce a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, săvârșită de o persoană cu funcție de demnitate publică.

De asemenea, s-a constatat că terenul ilegal atribuit inculpatului și ulterior înstrăinat fiicei acestuia, aparținea autorității publice locale, și reieșind din datele contractului de donație din 30.07.2008, terenul cu nr. cadastral 9614109026, cu suprafața de 3,1296 ha, era evaluat în mărime de 86.988 lei, acesta fiind prejudiciul material necesar de restituit în beneficiul primăriei s. Bugeac.

La stabilirea pedepsei, instanța a indicat că ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpat, că el a comis o infracțiune intenționată, consumată, care este una gravă, de motivele comiterii infracțiunii, de personalitatea inculpatului, că se caracterizează pozitiv, **nu are antecedente penale**, concluzionând că circumstanțele respective permit stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare, cu aplicarea art. 90 alin. (1) Cod penal.

8. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că, la stabilirea pedepsei instanța de apel a interpretat eronat prevederile art. 90 Cod penal, stabilindu-i lui Anastasov G. o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării ei.

Instanța a lăsat fără apreciere faptul, că anterior Anastasov G. a fost condamnat prin decizia Curții de Apel Comrat din 25.06.2007 în baza art. 327 alin. (2) lit. a), b), 328 alin. (3) lit. a), 332 alin. (2) lit. a), 39, 43 Cod penal (1961) la 8 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 3 ani, pentru acțiunile ilicite comise tot în funcție de primar al s. Bugeac în perioada 09.01.2002 - 01.04.2003, scopul fiind acapararea de terenuri și bunuri materiale ale administrației publice locale.

Argumentul instanței de apel că Anastasov G. este caracterizat pozitiv, necatînd la condamnarea anterioară la 8 ani închisoare condiționat, este unul neîntemeiat.

Mai mult, infracțiunea de abuz în serviciu cu cauzarea de daune considerabile, a început la 17.11.2000 și s-a consumat la 13.09.2007, adică în perioada termenului de probă stabilit prin decizia Curții de Apel Comrat din 25.06.2007.

În cazul dat sunt relevante prevederile art. 90 alin. (10) Cod penal - în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condițională a executării pedepsei săvârșește în termenul de probă o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art. 85.

Pedeapsa definitivă pentru inculpat trebuia să fie stabilită cu aplicarea art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, de a adaugă în întregime sau parțial, la

pedeapsa aplicată prin decizia Curții de Apel Cahul din 26.02.2015, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin decizia Curții de Apel Comrat din 25.06.2007.

Astfel, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale menționate mai sus.

De asemenea, circumstanțele invocate de instanță nu sînt de natură să ducă la concluzia că fapta inculpatului este lipsită de importanță și de scăderea pericolului social al faptei comise, mai ales că atitudinea inculpatului de nerecunoaștere a faptei, depunerea apelului la sentință cu solicitarea de achitare - exclude posibilitatea evidențierii căinței sincere a acestuia ca circumstanță atenuantă, nu este de natură rațională a aplica prevederile art. 90 Cod penal, în condițiile în care există probe certe că inculpatul a comis infracțiune de abuz în serviciu, cu cauzarea de pagube considerabile intereselor publice în mărime de 86.988 lei.

Vîrsta pensionară, caracteristica pozitivă și lipsa antecedentelor penale nu pot fi apreciate ca circumstanțe atenuante sau circumstanțe raționale pentru aplicarea art. 90 Cod penal.

Anastasov G. a fost un infractor și anterior, a comis o nouă infracțiune care s-a consumat în termenul de probă stabilit de instanța de judecată.

Asupra acestor circumstanțe și argumente ale acuzării menționate în apelul și în cadrul ședinței instanței de apel, ultima nu s-a expus.

Instanța de apel, la stabilirea pedepsei pentru infracțiunea prevăzută în art. 327 alin. (2) lit. b) Cod penal, a considerat printr-o propoziție, eficiență suspendarea condiționată a executării pedepsei cu termen de probă, fiind o soluție eronată și poate aduce consecințe negative în practica judecării cauzelor penale și individualizării pedepsei penale.

Circumstanțele la care a făcut trimitere instanța de apel la stabilirea pedepsei, sînt împrejurări obișnuite care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și deci nu se încadrează în raționale, deoarece nu corespund cerințelor de apreciere descrise în alin.(1) art. 90 Cod penal.

Prin urmare, se exclude posibilitatea aplicării față de Anastasov G. a prevederilor art. 90 Cod penal.

Prin încheierea Judecătoriei Comrat din 06.06.2011, a fost aplicat sechestrul asupra bunurilor imobile, terenuri ale lui Anastasov G., cu nr. 9614112.230, cu suprafața de 0,1248 ha, nr. 9614110.012, cu suprafața de 0.7574 ha și nr. 9601501.021, cu suprafața de 1.5021 ha, ca o măsură pentru a asigura repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, acțiunea civilă sau eventuala confiscare a bunurilor ori a contravalorii bunurilor utilizate la săvîrșirea infracțiunii ori rezultate din infracțiune.

Instanța de apel nu s-a expus asupra ridicării sau nu a sechestrului asupra acestor bunuri imobile.

Potrivit rechizitoriului din 20.06.2011 și Actului nr. 1PS/5, cheltuieli judiciare constituie 133,20 lei, însă instanța de apel nu s-a pronunțat asupra acestora.

De asemenea, instanța de apel a menționat în dispozitivul deciziei că „În rest sentința Judecătoriei Comrat din 21 decembrie 2011, se menține”, nefiind clar care

sentință - cea în varianta rusă sau cea în varianta în limba de stat, cu mențiuni contradictorii privind soarta corpurilor delictive.

În drept, recursul este bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

8.1 A declarat recurs ordinar și inculpatul, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și dispunerea achitării lui.

Recurentul a relevat că instanța de apel nu a cercetat probele pe cauză, nu a argumentat concluzia despre vinovăția lui. Martorii au confirmat că a existat decizia Consiliului sătesc Bugeac cu nr. 5 din 01.06.2000, despre repartizarea terenurilor persoanelor din conducerea satului. Martorii Scurtul, Topala și Munteanu au confirmat că la momentul perfectării titlurilor, inclusiv pe numele lui, a existat decizia Consiliului, dar nu s-a știut că aceasta a fost anulată de către instanța de judecată.

Instanța de apel nu a indicat care anume acțiuni infracționale au fost săvârșite în anul 2000, s-a stabilit doar că el a semnat titlul, ci nu l-a confecționat, iar temei pentru emiterea titlului a fost decizia Consiliului sătesc Bugeac nr. 5 din 01.06.2000, care la acel moment nu a fost anulată. Faptul că el nu a fost inclus în lista persoanelor ce au dreptul de a primi terenuri, nu este o infracțiune, deoarece lista nu a fost întocmită de el, iar decizia despre repartizarea terenului a fost emisă după ce a fost întocmită lista. Dosarul penal este fabricat, iar pretențiile Primăriei s. Bugeac sunt neîntemeiate, deoarece conform art. 12 Cod Funciar, terenul în cauză este privatizat și nu are nicio legătură cu proprietatea publică.

Instanța nu a luat în considerație existența deciziei Consiliului sătesc Bugeac din 01.06.2000, despre repartizarea terenurilor, nu numai persoanelor din listă, dar și primarilor, și persoanelor cu funcții de conducere din teritoriu, fapt confirmat prin copia procesului-verbal nr. 5 a ședinței Consiliului sătesc Bugeac, astfel învinuirea adusă este nefondată.

Mai mult, de către Consiliul sătesc a fost respinsă cererea procurorului privind anularea deciziei nr. 5 din 01.06.2000, ultima fiind menținută. Astfel, nu se poate de considerat că el a primit terenul fără decizia Consiliului sătesc.

Titlul pe teren pînă la moment de nimeni nu a fost anulat, astfel acțiunile sale privind înregistrarea dreptului de proprietate în anul 2007 sunt legale.

În drept, recursul este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

9. Judecînd recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea sunt pasibile admiterii din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, cînd dispozitivul hotărîrii este expus neclar, cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația inculpatului.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect se atestă că instanța de fond și cea de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rînd, conform art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. În corespundere cu art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 385 alin. (1) pct. 1) – 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvîrșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvîrșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvîrșirea acestei infracțiuni. Conform art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Potrivit art. 394 alin. (1) pct. 1) și 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicîndu-se locul, timpul, modul săvîrșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe.

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului sentinței (*pct. 2. din decizie*), instanța de fond:

a) specificînd că inculpatul: „*este învinuit*”, nu a constatat și descris fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, indicîndu-se locul, timpul, modul săvîrșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii;

b) nu a apreciat separat fiecare probă, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept incriminate inculpatului în rechizitoriu, în special cu acțiunea inculpatului din 13.09.2007 de înregistrare a dreptului de proprietate a terenului litigios, nu a indicat probele pe care și-a întemeiat concluziile și motivele pentru care a respins probele acuzării;

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărîre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

În al doilea rînd, potrivit art. 414 alin. (1) și (5), 417 alin. (1) pct. 6) - 8), 419 Cod de procedură penală, art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestui

cod. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului, temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Însă, instanța de apel, rejudecând cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, conform descriptivului și dispozitivului deciziei atacate (pct. 7. din decizie):

a) nu a indicat în consecutivitatea prevăzută de lege fapta constatată de prima instanță, nu a constatat și descris fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, nu a apreciat separat fiecare probă, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării, și nu a nominalizat probele pe care și-a întemeiat concluziile și motivele pentru care a respins alte probe;

b) nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, inclusiv cele reproduse în pct. 3., 3.1. din prezenta decizie, și repetate în recursurile ordinare la pct. 8., 8.1. din decizie, în special asupra faptului că inculpatul a comis infracțiunea în timpul termenului de probă stabilit prin decizia Colegiului penal al Curții de apel Comrat din 25 iunie 2007, urmînd să-i fie aplicată pedeapsa conform 84 sau 85 Cod penal, indicînd nemotivat că inculpatul: „***nu are antecedente penale***”;

c) a concluzionat divergent mai întîi în descriptiv că: „***prima instanță incorect a constatat circumstanțele cauzei***”, apoi în dispozitiv că: „***În rest, sentința se menține***”, nefiind clar în care parte și de ce a fost menținută o sentință viciată de drept.

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că ambele instanțe nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărîri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, dispozitivul hotărîrii este expus neclar, fiind aplicate pedepse inculpatului individualizate contrar prevederilor legale și că recursurile de pe rol sunt întemeiate.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs casează total hotărîrea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursurilor declarate, casării totale a deciziei și încheierii contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, dat fiind că în Curtea de Apel Cahul actualmente nu există posibilitatea formării completului din 3 judecători pentru judecarea cauzei menționate.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursurile ordinare declarate de procuror și de inculpatul Anastasov Gheorghe Vasili, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 26 februarie 2015, și dispune rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Chișinău.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 10 iulie 2015.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Nadejda Toma

Petru Moraru